

Šventes švėsk. Mūsų stiprybė yra džiaugsme

Parašė Lkb.lt

Antradienis, 08 Gruodis 2009 19:03 - Atnaujinta Antradienis, 08 Gruodis 2009 23:27

Parašė Aušrinė Šečkuvienė

Šiais laikais, kai visi ieško pramogų, o šios nemažai kainuoja, Šventajame Rašte užrašytas įsakymas „Švėsk šventes“ skamba šiek tiek keistai. Kodėl gi turėčiau, ir kas ten ypatingo?

Dar keistesnis jausmas apninka beskaitant Senąjį Testamentą, kur skrupulingai aprašyta, kaip ir kiek dienų švėsti vienokią ar kitokią šventę, ką valgyti, ko nevalgyti. Pavyzdžiui, švenčiant paschą buvo įsakyta šešias dienas valgyti neraugintą duoną, išvalyti namus nuo raugo, o septintą dieną švėsti. Palapinių švenčių metu, švenčiant išėjimą iš Egipto, žydai turėdavo išėję iš savo namų septynias dienas gyventi palapinėse.

Taigi kyla klausimas, kodėl Senojo Testamento laikais Dievas tiksliai ir griežtai kalbėjo apie švenčių šventimą? Kur čia paslėptas gyvybės siūlas?

Švėsti šventes – reiškia švėsti gyvenimą.

Mūsų stiprybė yra džiaugsme. Kai juokiamės ir matome gerus dalykus, būname stiprūs. Tačiau mūsų gyvenimas pilnas rutinos, kovos už būvį, kasdienę duoną, būstą, baimės dėl rytojaus. Šventės mums duotos tam, kad stabteltume ir prisimintume, ką jau gavome, pasidžiaugtume tuo, ką turime: savo namiškiais, vaikais, namais, uždarbiu.

Šventes švęsk. Mūsų stiprybė yra džiaugsme

Parašė Lkb.lt

Antradienis, 08 Gruodis 2009 19:03 - Atnaujinta Antradienis, 08 Gruodis 2009 23:27

Tai įprasmina mūsų buvimą šioje žemėje. Juk švęsdami parodome savo vertybes.

Tačiau kodėl švęsti šventes nebūna taip lengva ar paprasta? Kodėl artėjant gimtadieniui norisi sprukti, nuo visų pabėgti ir ne vienas žmogus šią dieną jaučiasi vienišas ir nereikalingas?

Ar kada nors pagalvojote, kad šventes švęsti yra labai dvasiškas veiksmas? Tai darydami jūs skelbiate: „aš esu, aš džiaugiuosi, kad esu, aš neliūdėsiu, bet surengsiu vaišes. Aš turiu ką padėti ant stalo ir tai yra mano lobis, kurį parūpino mano Viešpats“. Taip atsinaujina mūsų jėgos ir tikėjimas, kad verta ir gera gyventi. Aš nesu atsitiktinai. Mano gyvenimas vertingas.

Švęsdami šventes mes garbiname Dievą, nes taip dėkojame Jam už tai, kad Jis mus sukūrė, viskuo aprūpino ir apdovanojo. Ar pastebėjote, kad prieš šventes vis atrodo, kad neužteks lėšų ir baisu, kad išlaidavimas rytojaus dieną skaudžiai atsirūgs?

Kartą girdėjau draugę pasakojant, kaip jai teko rinktis – švęsti ar nešvęsti tais metais Kalėdas. Pinigų labai trūko, vos pavykdavo prasimaitinti. Atlyginimo turėjo užtekėti tik vienai savaitei. Logika griežtai kalbėjo, kad reikia labai taupyti, nepirkti jokių dovanų ir jokių puošmenų. Kitaip sakant, nedaryti jokios šventės. Tačiau moteris nusprendė švęsti, nusipirkti šventinio maisto ir kuklias dovanas. Įdomiausia, kad atėjus rytojui, atėjo ir dovana iš dangaus. Draugai lyg tarp kitko įteikė voką su pinigais. Taip pats Viešpats pagerbė jos tikėjimą.

Beje, Izraeliui buvo įsakyta švęsti jubiliejinius metus – atskaičiuoti septynis kartus po septynerius metus, iš viso keturiasdešimt devynerius metus, ir švęsti penkiasdešimtuosius. Tais metais įsakyta paskelbti laisvę visiems krašto gyventojams, panaikinti visas skolas ir visus metus nieko nesėti ir nepjauti. Kunigų knygos 25-o skyriaus 20-oje eilutėje parašyta: „O jeigu klaustumėte: ‚Ką valgysime septintaisiais metais, jei nesėsime ir nenuimsime derliaus?‘ – aš suteiksiu jums tokią palaimą šeštaisiais metais, kad jie duos derliaus trejiems metams“.

Kitai sakant, pats Dievas pažadėjo pasirūpinti, kad derliaus užtektų trejiems metams nedirbant.

Šventes švęsk. Mūsų stiprybė yra džiaugsme

Parašė Lkb.lt

Antradienis, 08 Gruodis 2009 19:03 - Atnaujinta Antradienis, 08 Gruodis 2009 23:27

Tai skamba tiesiog neįtikėtinai, tačiau panašu, kad Dievui labai svarbu parodyti mums savo gerumą, kad mūsų širdys galėtų ilsėtis ir džiaugtis Jo duotu gyvenimu.

Šventės mums duotos tam, kad atnaujintume savo jėgas. Ar atkreipėte dėmesį, kad visų švenčių sudedamoji dalis yra poilsis? „Šešias dienas dirbsi, o septintą ilsėsis“, – parašyta Šventajame Rašte. Įdomu, kad tai nėra pasiūlymas ar rekomendacija. Šventajame Rašte vartojama liepiamoji nuosaka ir griežtai nurodoma, ko negalima daryti, kad tą dieną žmonės nepavargtų. Kartais nesuprantu, kam Dievui reikėjo taip įsakmiai prašyti žmonių ilsėtis. Neįau jie to nemėgsta?

Žvelgdama į save ir savo bičiulius suprantu, kaip stipriai mes, žmonės, nepasitikime, kad visas mūsų aprūpinimas, visos dovanos ateina tik iš Dievo ir mums nelemta gauti, jei Jis neduos. Mūsų nepasitikėjimą išduoda mūsų darboholizmas. Visi skundžiamės, kad šešių dienų nepakanka, tačiau užmirštame, kad esame baigtiniai, kad mūsų kūnas cikliškai nesiilsėdamas pavargsta ir suseraga išsekimu, depresija, abejingumu. Taip prarandame draugystes, vaikus, mylimuosius, tėvus.

Kiek daug paslapčių ir tiesos paslėpta švenčių šventime ir kokia išmintis pasirinkti švęsti.

Perimta iš žurnalo [„Tapati“](#) leidėjams maloniai leidus.